

31998L0041

2.7.1998

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 188/35

SMĚRNICE RADY 98/41/ES

ze dne 18. června 1998

o registraci osob na palubách osobních lodí provozujících dopravu do přístavů členských států Společenství nebo z nich

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 84 odst. 2 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že v rámci společné dopravní politiky musí být přijata další opatření k posílení bezpečnosti v námořní dopravě;

(2) vzhledem k tomu, že Společenství se vážně zabývá nehodami lodní dopravy, týkajícími se osobních lodí, jejichž výsledkem jsou značné ztráty na životech, zejména nehodami lodí *Herald of Free Enterprise* a *Estonia*; že osoby užívající v celém Společenství osobní lodě a rychlá osobní plavidla mají právo očekávat a být schopny se spoléhat na přiměřenou úroveň bezpečnosti a na přiměřený informační systém, který usnadní pátrání, záchranu a účinné vyrovnání se s následky každé možné nehody;

(3) vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit, aby počet cestujících na osobní lodi nepřekročil počet, pro který bylo lodi a jejímu bezpečnostnímu zařízení vydáno osvědčení; že společnosti musí být schopny informovat pátrací a záchranné služby o počtu osob postižených nehodou;

(4) vzhledem k tomu, že o cestujících a posádce musí být shromážděny informace v zájmu usnadnění pátrání, záchranu a účinného vyrovnání se s následky nehody, tj. identifikace daných osob, poskytnutí jasnějších informací o souvisejících právních otázkách a přispění k vhodnější lékařské péči o zachráněné osoby; že tyto informace mají zabránit zbytečným obavám se strany příbuzných a ostatních dočených osob ve vztahu

k osobám na osobní lodi postiženým nehodou ve vodách, které jsou v územní působnosti členských států podle Mezinárodní úmluvy o pátrání a záchraně na moři (dále jen „úmluva SAR“);

(5) vzhledem k tomu, že cestující mají být z tohoto důvodu spočítáni a registrováni před odjezdem každé lodi;

(6) vzhledem k tomu, že kapitola III Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti života na moři (dále jen „úmluva SOLAS“) od 1. července 1997 a dále od 1. ledna 1999 stanoví spočítání a registraci všech osob na všech osobních lodích plujících v mezinárodních vodách, přičemž povoluje státním správám osvobodit osobní lodě plující v chráněných vodách od těchto požadavků a od požadavků registrace, pokud pravidelné cesty těchto lodí prakticky neumožňují vypracovávat tyto záznamy; že výše uvedená kapitola úmluvy SOLAS se nevztahuje na domácí cesty a ponechává důležitá hlediska výkladu na vůli jednotlivých členských států;

(7) vzhledem k tomu, že tato směrnice je v souladu s právem členských států zavést pro osobní lodě plující do jejich přístavů nebo z nich vyplouvajících povinnost plnit určité požadavky, které jsou přísnější než ty, které jsou stanoveny v úmluvě SOLAS;

(8) vzhledem k tomu, že zejména z hlediska rozsahu trhu mezinárodní námořní přepravy osob je akce na úrovni Společenství nejúčinnějším způsobem zavedení společné minimální úrovně bezpečnosti pro lodě v celém Společenství;

(9) vzhledem k tomu, že s ohledem na zásadu proporcionality je směrnice Rady přiměřeným právním nástrojem, protože poskytuje členským státům rámec pro jednotné a povinné uplatnění bezpečnostních norem, přičemž ponechává každému členskému státu právo rozhodnout, které prováděcí nástroje jsou pro vnitřní systém nejvhodnější;

(10) vzhledem k tomu, že členský stát může zajistit soulad s bezpečnostními pravidly použitelnými ze strany osobních lodí plujících pod jejich vlajkou a ze strany společností tyto lodě provozující; že tato pravidla se nemají vztahovat na lodě provozující dopravu mezi přístavy ve třetích zemích; že na tyto cesty se vztahují ustanovení úmluvy SOLAS;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 21.1.1997, s. 5 a Úř. věst. C 275, 11.9.1997, s. 7.⁽²⁾ Úř. věst. C 206, 7.7.1997, s. 111.⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 29. května 1997 (Úř. věst. C 138, 16.6.1998, s. 31), společné stanovisko Rady ze dne 11. prosince 1997 (Úř. věst. C 23, 23.1.1998, s. 17) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 11. března 1998 (Úř. věst. C 104, 6.4.1998).

(11) vzhledem k tomu, že jedinou cestou pro členské státy, jak zajistit bezpečné a účinné vyrovnání se s následky nehod osobních lodí bez ohledu na stát vlajky, které plují nebo si přejí plout z jejich přístavů, je požadovat účinné dodržování příslušných pravidel jako podmínky vyplouvání z jejich přístavů; že udělování výjimek z těchto pravidel nemůže být ponecháno výlučně na státu vlajky, protože jenom stát přístavu může určovat požadavky pro nejlépe možné pátrací a záchranné činnosti pro osobní lodě plující do přístavu nebo z něj;

(12) vzhledem k tomu, že za účelem harmonizace ochrany bezpečnosti a předcházení narušení hospodářské soutěže by členské státy neměly z jiných důvodů než uvedených v této směrnici udělovat odchylky od příslušných ustanovení úmluvy SOLAS o „informacích o cestujících“ pro cesty, které v přístavech Společenství začínají nebo končí;

(13) vzhledem k tomu, že z důvodů praktičnosti a předcházení narušení hospodářské soutěže by měl být zaveden jednotný přístup k určování cest, kde bude registrace všech cestujících na lodi povinná; že hranice 20 mil je výsledkem zohlednění obecných zásad a specifických problémových záležitostí, na kterých se shodují všechny členské státy;

(14) vzhledem k tomu, že ze zvláštních provozních důvodů by mohlo být sčítání osob na osobních lodí plavících se přes Messinskou úžinu po určitou časově omezenou dobu prováděno jednodušším způsobem než sčítáním jednotlivců; že členské státy mají využívat možnosti udělovat některé výjimky z povinnosti sdělovat na pobřeží počet osob v případech osobních lodí provozujících liniovou dopravu trvající krátkou dobu a vykonávanou výlučně v chráněných mořských oblastech, které představují menší nebezpečí, a tyto lodě mají proto mít možnost získat výjimku; že za určitých zvláštních okolností může být pro lodní společnosti neproveditelné registrovat osoby na lodi, a proto by měla být odchylka od povinnosti registrace povolena za zvláštních okolností a přesně stanovených podmínek;

(15) vzhledem k tomu, že shromažďování a zpracovávání údajů o jednotlivcích uvedených jménem má být prováděno v souladu se zásadami ochrany údajů stanovenými směrnicí 95/46/ES⁽¹⁾; že zejména jednotlivci mají být v době shromažďování údajů plně informováni o účelech, pro které jsou údaje požadovány, a údaje

mají být uchovány pouze po krátkou dobu, která v žádném případě nemá být delší, než je nezbytně nutné pro účely této směrnice;

(16) vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby při účinném uplatňování této směrnice spolupracoval s Komisí výbor složený ze zástupců členských států; že tento úkol může vykonávat výbor zřízený článkem 12 směrnice 93/75/EHS⁽²⁾;

(17) vzhledem k tomu, že některá ustanovení této směrnice mohou být tímto výborem měněna v zájmu promítnutí budoucích změn úmluvy SOLAS, jakmile vstoupí v platnost,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účelem této směrnice je zvýšit bezpečnost a možnosti záchrany cestujících a posádky na palubách osobních lodí provozujících dopravu do přístavů členských států Společenství nebo z nich a zajistit, aby pátrání, záchrana a vyrovnání se s následky každé možné nehody mohly být provedeny účinněji.

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

- „osobami“ rozumí všichni lidé na palubě lodi bez ohledu na věk,
- „osobní lodí“ rozumí námořní loď nebo námořní rychlé plavidlo, které přepravuje více než 12 cestujících,
- „rychlým plavidlem“ rozumí rychlé plavidlo podle definice v pravidlu 1 kapitoly X úmluvy SOLAS z roku 1974, ve znění platném ke dni přijetí této směrnice,
- „společností“ vlastníkem lodě nebo jakýkoli jiný subjekt nebo osoba, jako je správce nebo nájemce lodě, který převzal odpovědnost za provoz lodě od vlastníka lodě,
- „předpisem ISM“ rozumí Mezinárodní předpis pro bezpečné řízení provozu lodí a pro zabránění znečišťování, přijatý Mezinárodní námořní organizací (IMO) na základě rezoluce jejího shromáždění A.741(18) ze dne 4. listopadu 1993,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 247, 5.10.1993, s. 19.

- „registrátorem cestujících“ rozumí odpovědná osoba jmenovaná na břehu a určená společností k plnění závazků předpisu ISM, nebo osoba jmenovaná na břehu a určená společností ke shromažďování údajů osobách, které se nalodí na palubu lodi společnosti;
- „určeným orgánem“ rozumí příslušný orgán členského státu, který je příslušný pro pátrání a záchranu nebo který se účastní při vyrovnání se s následky nehody,
- „míli“ rozumí 1 852 metrů,
- „chráněnou mořskou oblastí“ rozumí mořská oblast chráněná před vlivy otevřeného moře, kdy loď není nikdy vzdálená více než šest mil od místa chráněného úkrytu, kam mohou být trosečníci dopraveni a kde je zajištěna blízkost pátracích a záchranných zařízení,
- „liniovou dopravou“ rozumí série plaveb lodí provozovaných tak, aby sloužily dopravě mezi dvěma nebo více stejnými přístavy buď
 - a) podle zveřejněného jízdního řádu, nebo
 - b) s plavbami tak pravidelnými nebo tak častými, že tvoří zřejmou systematickou řadu,
- „třetí zemí“ rozumí každá země, která není členským státem.

Článek 3

Tato směrnice se vztahuje na osobní lodě s výjimkou

- válečných lodí a lodí pro přepravu vojska a
- rekreačních plavidel, pokud jsou nebo budou vybaveny posádkou a přepravují více než dvanáct cestujících za obchodním účelem.

Článek 4

1. Všechny osoby na palubě jakékoli osobní lodi, která vyplouvá z přístavu nacházejícího se v některém členském státě, jsou spočítány před vyplutím.
2. Před vyplutím osobní lodě je počet osob na lodi sdělen veliteli osobní lodi a registrátoru cestujících společností nebo systému společnosti zřízenému na břehu, který plní stejnou funkci.

Článek 5

1. Pro každou osobní loď vyplouvající z přístavu nacházejícího se v některém členském státě s cílem podniknout cestu delší než dvacet mil od místa vyplutí se zaznamenávají tyto informace:

- příjmení osob na palubě lodi,
- křestní jména nebo počáteční písmena křestních jmen osob na palubě lodi,
- pohlaví osob na palubě lodi,
- věková kategorie (dospělý, dítě nebo kojeneček), ke které každá osoba patří, nebo věk nebo rok narození,
- požádá-li o to cestující, také informace o zvláštní péči nebo pomoci v nouzových situacích.

2. Tyto informace jsou shromažďovány před vyplutím a nejpozději 30 minut po vyplutí lodi sděleny registrátoru cestujících společností nebo systému společnosti zřízenému na břehu, který plní stejnou funkci.

Článek 6

1. U každé osobní lodi plující pod vlajkou některého členského státu vyplouvající z přístavu nacházejícího se mimo Společenství a směřující do přístavu nacházejícího se ve Společenství požaduje tento členský stát, aby společnost zabezpečila získání informací uvedených v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 2.

2. U každé osobní lodi plující pod vlajkou třetí země vyplouvající z přístavu nacházejícího se mimo Společenství a směřující do přístavu nacházejícího se ve Společenství může každý členský stát požadovat, aby společnost zabezpečila shromažďování a uchování informací uvedených v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 tak, aby byly dostupné určenému orgánu v případě potřeby pro účely pátrání a záchranu a vyrovnání se s následky nehody.

3. Pokud podle použitelného ustanovení úmluvy SOLAS členský stát udělí výjimku nebo odchylku ve vztahu k informacím o cestujících na palubě lodi plující pod jeho vlajkou a přijíždějící z přístavu nacházejícího se mimo Společenství do přístavu nacházejícího se ve Společenství, musí přitom dodržet podmínky stanovené pro výjimky nebo odchylky v této směrnici.

Článek 7

Před vyplutím osobní lodě z přístavu nacházejícího se v členském státě zajistí velitel této lodě, aby počet osob na lodi nepřekročil povolený počet osob pro přepravu.

Článek 8

V případech, kdy to požadují články 4 a 5, každá společnost odpovědná za provozování osobní lodě:

- zavede systém registrace informací o cestujících. Systém musí splňovat kritéria stanovená v článku 11,

— jmenuje registrátora cestujících odpovídajícího za uchování a předávání těchto informací při mimořádných událostech nebo při vyrovnávání se s následky nehody.

Společnost zajišťuje, aby při mimořádných událostech nebo při vyrovnávání se s následky nehody byly informace požadované podle této směrnice pro účely pátrání a záchrany kdykoliv pohotově dostupné pro předání určenému orgánu.

Osobní údaje shromážděné v souladu s článkem 5 nesmějí být uchovávány déle, než je pro účely této směrnice nezbytné.

Společnost zajišťuje, aby informace o osobách, které vyjádřily potřebu zvláštní péče nebo pomoci v mimořádných událostech, byly řádně zaznamenány a sděleny veliteli osobní lodě před jejím vyplutím.

Článek 9

1. U osobní lodě vyplouvající z přístavu členského státu může tento stát snížit hranici 20 mil stanovenou v článku 5.

Každé rozhodnutí o snížení hranice pro cesty mezi dvěma přístavy v různých členských státech musí být učiněno společně těmito členskými státy.

2. a) Při provádění čl. 4 odst. 1 může Italská republika pro líniovou dopravu přes Messinskou úžinu přijmout opatření pro výpočet maximálního počtu osob povoleného pro přepravu na osobní lodi přepravující jízdní soupravy a silniční vozidla na základě maximálního počtu cestujících oprávněných k přepravě jízdními soupravami a ostatními vozidly na lodi, nelze-li tyto osoby nelze z provozních důvodů spočítat jednotlivě. Použití tohoto opatření je omezeno na dobu čtyř roků. O případném prodloužení se rozhodne v souladu s odstavcem 3 na základě získaných zkušeností.

b) U osobní lodě vyplouvající z přístavu některého členského státu může tento stát osobní loď, provozující výlučně v chráněných mořských oblastech líniovou dopravu trvající méně než jednu hodinu mezi přístavy, kde loď zastavuje, osvobodit od povinnosti stanovené v čl. 4 odst. 2 sdělovat počet osob na lodi registrátoru cestujících společnosti nebo systému společnosti zřízenému na břehu, který plní stejnou funkci.

c) U osobní lodě plující výlučně v chráněných mořských oblastech a mezi dvěma přístavy nebo ze stejného přístavu bez mezipřistání může členský stát tuto loď osvobodit od povinností stanovených v článku 5.

3. Za okolností stanovených v odstavci 2 platí tento postup:

- a) členský stát bez odkladu informuje Komisi o svém rozhodnutí udělit výjimku nebo odchylku od příslušných ustanovení článků 4 a 5, přičemž rozhodnutí řádně odůvodní;
- b) posoudí-li Komise toto rozhodnutí do šesti měsíců od oznámení jako neodůvodněné nebo mající možné nepříznivé důsledky pro hospodářskou soutěž, může postupem podle článku 13 požádat členský stát o změnu nebo o odvolání jeho rozhodnutí.

4. U líniové dopravy v oblasti s roční pravděpodobností méně než 10 %, že významná výška vln přesáhne dva metry a

— nepřesahuje-li cesta přibližně 30 mil od místa vyplutí nebo

— je-li prvotním účelem dopravy zajistit pravidelné obvyklé spojení do odlehlých společenství,

může členský stát u osobních lodí provozujících domácí cesty a vyplouvajících z jeho přístavu nebo dva členské státy, mezi jejichž přístavy jsou osobní lodě provozovány, požádat Komisi, aby zcela nebo částečně upustila od požadavku zaznamenávat informace stanovené v čl. 5 odst. 1, považují-li uvedené členské státy za neproveditelné, aby společnosti tyto informace zaznamenávaly.

Za tímto účelem musí být poskytnut důkaz neproveditelnosti. Navíc musí být prokázáno, že v oblasti, kde jsou tyto lodě provozovány, je z pobřeží poskytováno navigační vedení a spolehlivé meteorologické předpovědi a jsou k dispozici přiměřená a uspokojivá pátrací a záchranná zařízení. Odchylky udělené podle tohoto odstavce nesmějí mít nepříznivé účinky na hospodářskou soutěž.

Rozhodnutí se přijímá postupem podle článku 13.

5. Podle ustanovení této směrnice nesmí členský stát udělit výjimky nebo odchylky pro žádnou osobní loď plující z jeho přístavů a pod vlajkou třetí země, která je smluvní stranou úmluvy SOLAS a která podle příslušných ustanovení SOLAS nesouhlasí s uplatněním těchto výjimek.

Článek 10

Registrační systémy zřízené v souladu s článkem 8 musí být schváleny členskými státy.

Členské státy provádějí alespoň namátkové kontroly řádné činnosti registračních systémů zřízených na jejich území podle této směrnice.

Každý členský stát určí orgán, kterému společnosti uvedené v článku 8 sdělí informace požadované touto směrnicí.

Článek 11

1. Pro účely této směrnice musí registrační systém splňovat tato funkční kritéria:

i) *čitelnost:*

požadované údaje musí mít snadno čitelnou formu,

ii) *dostupnost:*

z požadovaných údajů musí být určeným orgánům snadno dostupné ty informace, které jsou v systému obsaženy jako významné,

iii) *usnadnění:*

systém musí být vytvořen takovým způsobem, aby pro cestující nastupující na plavidlo a/nebo vystupující z plavidla nepředstavoval nepatřičné zdržování,

iv) *bezpečnost:*

údaje musí být vhodně chráněny proti náhodnému nebo nezákonnému zničení nebo ztrátě, neoprávněné změně, prozrazení nebo neoprávněnému přístupu k nim.

2. Je třeba se vyhnout velkému počtu systémů na stejných nebo podobných trasách.

Článek 12

Tato směrnice může být změněna postupem podle článku 13, aniž jsou tím dotčeny postupy pro změnu úmluvy SOLAS, jejichž cílem je zajistit uplatnění návazných změn úmluvy SOLAS vztahujících se k registračnímu systému, které vstoupí v platnost po přijetí této směrnice, pokud jde o změny prováděné pro účely této směrnice bez rozšiřování její oblasti působnosti.

Článek 13

Komise spolupracuje s výborem zřízeným čl. 12 odst. 1 směrnice 97/75/EHS. Výbor jedná postupem stanoveným v odstavcích 2 a 3 uvedeného článku.

Článek 14

Členské státy stanoví systém sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění, aby tyto sankce byly uplatňovány. Takto stanovené sankce musí být účinné, úměrné a odrazující.

Článek 15

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1999. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Článek 5 se použije nejpozději od 1. ledna 2000.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění všech vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy

Článek 16

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 17

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 18. června 1998.

Za Radu
president
G. STRANG